

א
תשרא

אורך חיים היומי

“יעקב” מшибיו: איזה סוג שאלתך, זה ששאלת עכשו?ilo היתה שואל אותו אם אני רווחה בחיים, אבלו היה שיק' אחרהן ושבה בשלום וזה מושבך בשלום

כל השונה
- הלכות -
- בכל יום -
מובהך לו שהוא
בן "עולם הבא"!

קודם הלימוד יאמר: הני רוחה למלמד. בdry שיביאני הפלמוד לייבי מעה. וליבוי מדרות ישנות. ולידי רידעת התרבות. נחריגי עושה לשם ייחוד קידר שא בריך הוא ושבינתייה בשם "הו"ה ובשם אדנ"י מתינקדים יאהרונה"י על ידי הבעלם בדHIGHLY ורHIGHLY בHIGHLY שלים בשם כל ישראל אל.

ג. פרשיות הקרבנות לא יאמר אלא ביום (ועיין לקמן סימן מא' חמיש' י"ז):

ז. כשייסים פרשת העולה יאמיר יהיו רצון מלבניך שייהיה זה החשוב ומקובל כאילו הקורבתי עולה וכן יאמר אחר פרשיות המנחה והשלמים מפני שהם באים נדבה: יאמר עם הקרבנות פסוק ושהחט אותו על ירך המזבח צפונה לפניו ה:

יש נוהgin לומר פרשנת הכיוור ואחר כך פרשנת תרומת הדשן ואחר כך פרשנת התמיד ואחר כך פרשנת מזבח מקטר קטורת ופרשנת סממני הקטורת ועשיותו:

סימן ב – דין לביישת בגדים. ובו ר' מיעפifs
לא ילبس חלוקו מיושב (טוי) אלא יקח חלוקו ויכניס בו
(ראשו) וזרועותיו בעודנו שוכב ונמצא בשיקום שהוא
מכוסה :

**אל יאמר הנסי בהדרי חדרים מי רואני כי הקב"ה מלא
כל הארץ כבודו :**

ג. ידקוק בחלוקו ללבשו כורכו שלא יהפוך הפנימי להוציא:

שمال ויקשרנו ויחזור ויקשור של ימין. הגהה: ובמנעלים שלנו שאין להם קשרירה ינעל של ימין תחלה (מוקפות פlik כמו אלה דף ס"ה):

ה. כשלעצמו מנעליו חולין של שמאל תחלה :
 ג. אסור לילך בקומת זקופה ולא ילך ד' אמות בגילוי
 הראש (מפני כבוד השכינה) ויבדוק נקביו. הנה : ויכסה כל
 גוףו ולא ילך ייחף (ולו ולוט). וירגיל עצמו לפנות בוקר וערב
 שהוא זריזות ונקיות (סגולות מימיוני פליק ר' מלכות דעתו) :

סימן ג – הנהגת בית הכמה. ובו י"ז סעיפים
א. כשיכנס לבית הכמה יאמר התכבודו מכובדים וכו'
ובעכשו לא נהגו לאמורו:

הלכות הנהגת אדם בבורך

סימן א – דין השכמת הבוקר. ובו ט' מעיפים
א. יתגבר כאן לטעם בוקר לעבודת בוראו שיהה הוא
מעורר השחר. הגה: ועל כל פנים לא יאחר זמן התפללה
שהציבור מתפללין (טול). הגה: שוויי ה' לנגיד תמיד הוא
כלל גדול בתורה ובmulot הצדיקים אשר הולכים לפני
האללים כי אין ישיבת האדם ותנוועתו ועסקיו והוא לבדו
בכיתו כיшибתו ותנוועתו ועסקיו והוא לפני מלך גדול ולא
דברו והרחתת פיו כרצונו והוא עם אנשי ביתו וקרובי
בדבוריו במושב המלך כל שכן כשיישים האדם אל לבו
שהמלך הגדל הקב"ה אשר מלא כל הארץ כבודו עומד עליו
ורואה במעשהיו כמו שנאמר אם יסתר איש במשתרים ואני
לא אראנו נאם ה' מיד יגיע אליו היראה וההנעה בפחד
הש"ת ובושתו ממנו תמיד (מולא גזוליס מלך ג' פיק י"ג) ולא
יתבישי מפני בני אדם המליעגים עליו בעבודת הש"ת גם
בחצנע לכת ובשבכו על משככו ידע לפני מי הוא שוכב ומהיד
שיעור משנתו יקום בזריזות לעבודת בוראו יתברך ויתעללה
(טול):

ב. המשכים להתחנן לפני בוראו יכוין לשעות שמשתנות
השמרות שהן בשליש הלילה ולסוף שני שלישי
הלילה ולסוף הלילה שהחפלה שיתפלל באוון השעות
על החורבן ועל הגלות רצואה:

ג. ראוי לכל ירא שמיים שהיה מיצר ודואג על חורבן בית המקדש:

ד. טוב מעט תחננים בכוננה מהרבותה שלא כוונה:
ה. טוב לומר פרשת העקודה ופרשת המן ועשרה הדרות
ופרשה עולה ומנהה ושלים וחטאות ואשם. הגה: ודוקא
ביחיד מותר לומר עשרה הדרות בכל יום אבל אסור
לאומרים בציבור (מקובם ליטענ"ה סימן מ"ז):